சிங்கப்பூரில் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்
Translation Literature in Singapore

முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீலக்ஷ்மி / Dr M S Shri Lakshmi [1]

Abstract

The multilingual situation in Singapore has created a positive environment for the growth of the translation literature. The translation literature is seen as one of the ways to bring about unity among the multiracial society of Singapore. This translation literature to be found in almost all the creative writings, i.e. poem, stories, children's literature and articles. Both the government and individuals have contributed immensely to the growth of the translation literature in Singapore. This article adopts an academic approach to the environment for the creation of the translation literature and the genre of this literature in Singapore.

Date of submission: 2019-05-17
Date of acceptance: 2019-06-25
Date of Publication: 2019-07-30
Corresponding author's
Name: Dr M S Shri Lakshmi
Email: visaka_2004@yahoo.com

Key Words: Singapore's translation literature, multilingual situation, literary genre, government's effort, individual's efforts.

முன்னுரை

மொழிபெயர்ப்புக்கலை "வானத்தின் நீலத்தை வட்டிலில் இறக்கும் கலை" என்று கூறத்தக்க நுட்பமும் அருமையும் உடைய கலை. மனிதகுலத்தின் இன்றியமையாத் தேவை. இக்கலை காலங்களை மட்டும் இணைப்பதில்லை. பல்வேறு பண்பாடுகள் கொண்ட மனிதர்களையும் நாடுகளையும் இணைக்கும் உறவுப்பாலம்! அறிவு பெற அரிய மூலதனம்!மொழியை வளப்படுத்தவும் வாழவைக்கவும் உதவும் ஒருகருவி! உலக உறவுக்கு உறுதியான பாலம் சமைக்க உதவும் உபாயம் (Ranjit Bolt, *2012).* ஆகவே தான் ஆல்பர்ட் ஜெரார்டு என்னும் அறிஞர் 'உலக இலக்கியத்திற்கு' முன்னுரையாகக் கீழ்வரும் கருத்துகளை எழுதியுள்ளார்.

"நாம் நம் இனத்தை நேசிப்பது உண்மையாயின் உலகில் சிந்திக்கப் பட்டவற்றிலும் சொல்லப்பட்டவற்றிலும் மிகச் சிறந்தவற்றை அளித்து அதனை வளப்படுத்த ஆர்வமுடையவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அதற்கு நிகராக நம்முடைய கருத்துகளை மனித இனத்திற்குப் பொதுவான சேமிப்புக் கருவூலத்தில் சேர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்"

(ஸ்ரீலக்ஷ்மி, 2010)

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு: இன்றைய தேவையும் மோகமும்

இன்று ஆங்கிலம் உலகப்பொதுமொழியாய் உள்ளபட்சத்தில் உலகத்தின் பொதுவான சேமிப்புக் கருவூலமாகவும் திகழ்கிறது. ஆகவே ஓர் எழுத்தாளனின் படைப்புகள் உலகளாவிய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கு ஆங்கிலமொழி அற்புதமான சாதனமாக உள்ளது. இதனால் அதிகமானோர் ஆங்கிலமொழியில் நாட்டங்காட்டுகின்றனர். தம்முடைய நூல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படுவதை அரும்பெரும்பேறாகவே கருதுகின்றனர்.

[1] The author is an Associate Lecturer in Singapore University of Social Sciences, Singapore. visaka_2004@yahoo.com

இந்நிலை ஒரு புறம் நிலவப் பல்லினக் கலாசாரச் சூழல் கொண்ட சிங்கப்பூரில் மொழிபெயர்ப்பின் பரிமாணம் மற்றொரு நிலையை எய்தியுள்ளது.

சிங்கப்பூர் பன்மொழிச்சூழலும் மொழிபெயர்ப்பும்

சிங்கப்பூரில் ஆங்கிலம், சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகிய நான்கும் அதிகாரத்துவ மொழிகள் என்பது பலர் அறிந்த உண்மையே. இந்நான்கு மொழிகளுக்கும் அரசாங்கம் சமவாய்ப்புகளை வழங்கிவருகிறது.கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கம் அளிக்கும் பலத்த ஆதரவும் சமநீதி உடையதே. சீனமொழி , மலாய்மொழி, தமிழ்மொழி ஆகியவற்றில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் இம்மூன்று மொழிகளுள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கும் (cross-translation) ஆங்கிலத்திற்கும் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. அதுபோல ஆங்கிலப்படைப்புகளும் மற்ற மூன்று மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பினால் அம்மொழிபற்றியும், இலக்கியச் செழுமைபற்றியும், இலக்கியப்படைப்புகளை ஆய்வுப்பூர்வமாக அணுகும் முறைகள் பற்றியும், அம்மொழிவழியான பண்பாடுபற்றியும் அறிந்துகொள்கிறோம். சுருங்கச்சொன்னால் "சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்" என்னும் பாரதியின் (Bharathiyar, 1986) வாக்கிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்கிறது சிங்கப்பூர் அரசு .

இத்தகைய மொழிபெயர்ப்புகள் பெரும்பொருட்செலவில் மட்டுமே உருவாக்கப்படக்கூடியவை. ஆகவே மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்பற்றிய இக்கட்டுரை இரண்டு கோணங்களில் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்பற்றிய விவரங்களைத் தரும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கரீதியாகவும், அது சார்ந்த அமைப்புகள் வழியாகவும், தனிநபர் முயற்சிகளாகவும் வெளிவரும் மொழிபெயர்ப்புகள் குறித்துப் பேசுகிறது.

அரசாங்க உதவியால் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள்:

அரசாங்கம் அவ்வப்போது நான்கு மொழி இலக்கியங்களையும் ஒன்றிணைக்கும் வகையிலும், அவற்றை ஒருசேர ஒப்பபிட்டும் உறழ்ந்தும் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பளிக்கும் வகையிலும் நான்கு மொழி இலக்கியங்களுள் சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் ஆகியவறைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தொகுப்புகளாக வெளியிட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

1. The Poetry of Singapore சிங்கப்பூர்க் கவிதை (எட்வின் தம்பு, வோங் யூன் வா, லீ சூ பெங், மசூரி பின் சாலிகும், வி.டி.அரசு ஆகியோர் பதிப்பாசிரியர்கள்) 1985.
2. Journeys : Words, Home and Nation (Edwin Thumboo , Wong Yoon Wah, Ban Kah Choon, Naa. Govindasamy, Shaharuddin Maaruf, Robbie Goh, Petrina Chan) 1995.
3. Memories and Desires , A poetic history of Singapore,(Robbie, B.H Goh,) (Translators -Chitra Sankaran, Shurifah Muznah Syed Omar,Robin Loon) 1998.
4. Rhythms: A Singaporean Millennaial Anthology of Poetry (Hadijah Rahmat, Masuri SN, Chua Chee Lay, Peng Chen Lui, KTM Iqbql, M S Shri Lakshmi, Lee Tzu Peng,Alvin Pong) 2000.
5. Voices of Singapore- Multilingual Poetry and Prose, (Ed. Anne Pakir) 1990.
6. Modern Asean Plays (General Editor: Robert Yeo, Editors- Raman Daud, Naa. Govindasamy, Choo Woon Hock, Max Le Blond) 1991.
7. The Fiction of Singapore (Ed.Edwin Thumboo)1990.
8. Poetry of Singapore - 1985.
9. Stories From Singapore (Ed. George Fernandez) 1983.

10. Fifty on 50 (General Editor. Edwin Thumboo; Associatae Editors:Isa Kamari, Chia Huee Pheng, KTM Iqbql) 2009.

ஆகியவை முறையே சிங்கப்பூர்த் தேசியப் பல்கலைக்கழகம், தேசியக் கலைகள் மன்றம் (கலைகள் மற்றும் தகவல் பிரிவுக்கான) 'ஆசியான் கமிட்டி ,சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் கழகம் போன்ற அமைப்புகளால் வெளியிடப்பட்டவை. இவை கவிதை, புனைகதை,நாடகம் ஆகிய துறைகள் சார்ந்தவை. இவற்றுள் ரிதம்ஸ் என்னும் தொகுப்பு குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய தொகுப்பாகும். தமிழ்மொழிக் கவிதைகள் ஆங்கிலம், சீனம், மலாய் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதைப்போல மற்ற மூன்று மொழிக்கவிதைகளும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறேஒவ்வொரு மொழிக்கவிதைகளும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. Cross Translation என்னும் வகைமையுள் 'ரிதம்ஸ்' வெளியிடப்பட்டிருப்பது நான்கு மொழிக்கவிதைகள்பற்றி இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்டோர் அறிய நல்லதொரு வாய்ப்பாகும்.

சந்தங்கள் என்னும் தொகுப்புக் குறித்த பார்வை:

சந்தங்கள் என்னும் இத்தொகுப்பில் மலாய்மொழிப்பிரிவில் 25 கவிதைகளும் சீனமொழிப்பிரிவில் 28 கவிதைகளும் தமிழ்மொழிப்பிரிவில் 20 கவிதைகளும் ஆங்கில மொழிப்பிரிவில் 28 கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பில் உள்ளவற்றை மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் என்று கூறுவதைவிட மொழியாக்கக் கவிதைகள் என்று கூறலாம். இந்நூல் சிங்கப்பூரின் விடுதலைக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட கவிதைகளுள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவற்றின் தொகுப்பாக அமைகிறது. இக்கட்டுரை மலாய்மொழிக்கவிதைகளையும் சீனமொழிக்கவிதைகளையும் மட்டுமே ஆராய்கிறது. (விரிவஞ்சி ஆங்கிலமொழிக் கவிதைகள் பேசப்படவில்லை). பல்வேறுவிதமான வாழ்க்கையை அனுபவ மொழிகளால் சித்திரிக்கும் கவிதைகளை இத்தொகுப்பில் காணலாம்.

மலாய் மொழிக் கவிதைகள்

'தேஜா' என்னும் மலாய்மொழிக்கவிதை நிலப்பிரபுத்துவ வாழ்வை விளக்குகிறது. இக்கவிதை வரலாற்றுச் சம்பவத்தையும் விவரிக்கிறது. பெண்ணாசை வரலாற்றில் பலவித அழிவுகளை உண்டாக்கியுள்ளதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இந்த அடிப்படையில் ,

"துன் தேஜாஸ்ரீ புவானா

பௌர்ணமியாய்ப் பொங்கும் உன் அங்கங்கள்

காமவெறி ஆளும் உலகில்

திரெங்கானு இளவரசன் பாஞ்சி ஆலாமுக்கும்

மலாக்கா சுல்தானுக்கும் நடுவே

எப்படி நீ போராக்கப்பட்டாய்?"

என்று வினவும் கவிதை தேஜாவின் அழகு வரலாற்றால் மூடப்பட்டு நிலப்பிரபுத்துவத்தால் சீரழிக்கப்பட்டதைப் பேசுகிறது. மனித வாழ்வின் வேதனைகளை "அகதியும் பிளவுபட்ட நிலமும்" (ப: 26) என்னும் கவிதையும் இயற்கை எழிலைப் படிமத்தால் விளக்கும் 'கவின் கவிதை' என்னும் கவிதையும் சித்திரிக்கின்றன. ஹதிஜா ரஹ்மாட் என்னும் கவிஞர் 'பிரபஞ்ச மையத்தில்' என்னும் கவிதையில்

" என்னைப் போன்ற

சிறிய நாட்டின் சிறுபான்மைச் சமூகப் பிரதிநிதியாய்

எல்லாவற்றையும் ஆய்ந்து சாரமெடுக்க முடியுமா?"

எனப் பிரபஞ்சத்தையும், தன் இயலாமையையும், இறையருளையும் பாடுகிறார். இது யதார்த்தமான சிந்தனையை நம்முள் விதைக்கிறது.

"சிறிய நாட்டின் சிறுபான்மைச் சமூகப்பிரதிநிதி

உலகளாவிய அங்கீகாரம் பெற

சரித்திரப் பாத்திரமாய் மாற"

என்னும் கவிதையில் ஒரு வித எள்ளல் தொனிக்கிறது.

ஜொஹார் புவாங் என்பவரின் கவிதை (விஸிஜி) எனப்படும் பெருவிரைவு ரயில் பயணத்தைப் பாடுகிறது. இக்கவிதைப்பயணம் இஸ்லாமியத் தத்துவங்களின் ஊடே பயணம் செய்யும் அனுபவத்தைத் தருகிறது.

'உண்மையா'? என்னும் கவிதையில் ஒரே சொல்லான 'உண்மை' என்பது பல்வேறு அர்த்தங்களில் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தமிழகப் புதுக்கவிதைகளில் ஒன்று (நிஜத்தை நிஜமாக என்னும் கவிதை) நிஜம் என்னும் சொல் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டு வெவ்வேறு பொருள் தரும் வகையில் பாடப்பட்டுள்ளது. இஃது இருண்மைப் பண்பு உள்ள கவிதையாக உதாரணம் காட்டப்படுவதுண்டு. இக்கவிதையை உண்மை என்னும் மலாய்மொழிக்கவிதையோடு ஒருபுடை ஒப்பிடலாம். ஆயின் மலாய்மொழிக் கவிதையில் இருண்மைப்பண்பு இல்லை.

மலாய்மொழி இலக்கியத்தின் ஆளுமைகளில் ஒருவரான மசூரியின் 'வழக்கம்' என்னும் கவிதை சராசரி வழக்கங்களைக் கூர்மையான பார்வையுடன் பேசுகிறது. 'வீடு" என்னும் கவிதை (மிர்போசா) என்னும் தத்துவப் பார்வையுடன் நிலையாமைபற்றிக் குறியீடுகளாலும் படிமத்தாலும் பேசுகிறது. அலிமான் ஹசான் என்பவரின் 'ஆணிவேர்' என்னும் கவிதையும் குறியீட்டுப் பொருளால் சிறக்கிறது.

மொஹமட் லத்தீப் மொஹமட் என்னும் கவிஞரின் 'என் மலாய்த்தன்மை உன் மலாய்த்தன்மை' என்னும் கவிதை ஒப்பீட்டுப்பார்வையாக மூத்த தலைமுறையினருக்கும் இளைய தலைமுறையினருக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை நுட்பமாகச் சித்திரிக்கிறது. மேலும் மூத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அனுபவித்த துயர்களைக் குறியீடுகளாலும் புதிய உவமைகளாலும் சித்திரிக்கிறார் கவிஞர்.

மொஹமட் தஹா ஜமீல் என்பவரின் கவிதை மனிதர்களைப் பார்க்கும் பார்வை புதியது. மனிதர்களிடமே எல்லாக் குறைபாடுகளும் உள்ளன. இக்குறைபாடுகள் 'நோய்கள்' என்று கவிஞரால் வருணிக்கப்படுகின்றன. இந்நோய் நீங்கப்பெற்று மனிதர்கள் ஆன்மீகப் பாதையில் அல்லாஹ் காட்டிய பாதையில் செல்லவேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்கிறார் கவிஞர். யதார்த்தப் பின்னணியில் ஆன்மீகத்தை வலியுறுத்தும் இக்கவிதை தொனிப்பொருள் கொண்ட கவிதையாயும் அமைகிறது.

"நோய் என்பது நாமே

நமது மனோதிடமும் வாயும்

குரலெழுப்புவோம் என்ற அச்சத்தினால்

ஊமையாக்கப்பட்டுவிட்டன

நாம் சந்தேகப்பட்டியலில் சேர்க்கப்படுவோம்

ஹேய் மௌனமாய் இருக்கக் கற்றுக்கொள்"

இவ்வரிகளில் அமைந்துள்ள தொனிப்பொருள் வாசகர் பார்வைக்கேற்ப வித்தியாசப்படுவதாய் அமைகிறது.

'வாங்க முடியுமா ஒரு மனைவியின் கௌரவத்தை 'என்னும் கவிதை வரலாற்றுச் சம்பவத்தைப் புதியகோணத்தில் பெண்ணியச்சிந்தனையோடு பார்க்கிறது. முற்கூறப்பட்ட தேஜா என்னும் அழகியை ஒப்பற்ற வீராங்கனையாகவும் சித்திரிக்கிறார் கவிஞர் நூருல் ஜன்ஹாஜி குட்சி. பெண்கள் ஆதரவற்றுத் துன்புறும்போது மனிதநீதி என்பது பொருளற்றுப் போய்விடுவது உண்மைதானே?

'உலகம் ஒரு மருத்துவமனை ; என்னும் கவிதை பீட்டர் அகஸ்டின் கோ என்னும் சீனரால் எழுதப்பட்டது. இக்கவிதை உலகம் பலவிதமான நோயாளிகளைக் கொண்டுள்ளது. எல்லாருமே மரணநாளை எதிர்பார்த்திருப்பவர்கள்தாம் என நிலையாமைத் தத்துவத்தைப் பேசுவதாக உள்ளது.

'கவிஞனின் கேரோன்சோங்' என்னும் கவிதையை எழுதியவர் ரோஹ்மான் முனாசிப். 'கேரோன்சோங்' என்பது பாரம்பரிய மலாய் இசையைக் குறிப்பதாகும். கவிதைக் கடமையை மறந்த கவிஞனின் மதிப்பு என்ன?

என்ற கேள்வியை முனவைக்கும் இக்கவிதை ஒரு கவிஞனின் கடமை என்னவாக இருக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பைக் கூறுகிறது.கவிஞன் பாரம்பரியத்தையோ மரபுகளையோ மறந்துவிடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையையும் விடுக்கிறது.

'சுயபிம்பம்'என்னும் கவிதையை எழுதியவர் ஷரிபா யத்திமான் என்பவர். பெண்கள் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு தடைகளைப் பாடும் இக்கவிதை பெண்ணியச்சிந்தனை கொண்டது. பெண் தடைகளைக் கண்டு பின்வாங்குவதில்லை. அவற்றை உயர்வதற்கான வழிகளாகவே பெண்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். என்று கவிஞர் பேசுவதால் மலாய்ப் பெண்களின் சிந்தனை மாற்றத்தை உணரமுடிகிறது.

'வாழ்க்கை' என்னும் கவிதையை ஷரிபா மஸ்னா சையத் ஓமார் என்னும் கவிஞர் எழுதியுள்ளார். இன்றைய வாழ்க்கைமுறை விழுமியங்களிலிருந்து அன்னியப்படுத்தப்பட்ட நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி வாழ்க்கை எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்ற சிந்தனையை விதைக்கிறது.

சூராய்டி சிப்பான் என்பவரின் கவிதை 'என் நகரின் நாடித்துடிப்பின் நடுவே' என்னும் தலைப்புக் கொண்டது.நகர வாழ்வின் கடந்தகாலச்சோகங்கள்,வேதனைகள் ஆகியவற்றைக் காட்டி எதிர்கால வாழ்வை நம்பிக்கையுடன் கட்டிப்பிடித்துக் காத்திருக்கும் கவிஞரின் மனநிலையைச் சித்தரிப்பதாகவே இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. இந்த நம்பிக்கை கலந்த காத்திருப்புத்தான் வாழ்க்கையில் நாம் பெறும் பாடமாகவும் அமைகிறது.

சுரட்மான் மர்க்காசான் என்னும் கவிஞர் மனிதநேயத்தை வலியுறுத்தும் கவிதையை 'உண்டு பருகும்போது' என்னும் தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். சுயநலத்துக்காக இறைவனை மறக்காமல் எப்போதும் நினைக்கும் நாம் பிறர் நலத்துக்காக ஏன் அவ்வாறு செய்வதில்லை?நம்முடைய துன்பத்தில் இறைவனையும் இறைத்தூதர்களையும் நினைக்கும் நாம் மகிழ்ச்சியான நேரங்களில் ஏன் அவ்வாறு செய்வதில்லை? மனிதநேயமற்ற நமக்கு ஒரு வழிகாட்டி தேவை எனக் கூறும் இக்கவிதை அலங்காரமற்ற எளிய கவிதை.

முரண்பாடுகள் நிறைந்த மனித வாழ்க்கையில் சொல்லும் செயலும் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. மானிடனின் சின்னங்களான இவற்றைப் பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்தி எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டும் வகையில் அமையவேண்டும் என்பதை யத்திமான் யூசோப்பின்'சொல்லும் செயலும்'என்ற கவிதை பேசுகிறது.

"காகிதக் கூழாடை தரித்த என்னை

மேடைக் கூத்தாடிகளோடு

அரங்கேறச் சொல்லாதே"

என்னும் கவிதை அடிகள் சொல்லும் செயலும் முரண்பட்ட வாழ்வைக் காட்டும் யதார்த்தமான அடிகளாகும்.

சுருங்கக்கூறின் மலாய்க்கவிதைகள் வெவ்வேறான பாடுபொருள்களைக் குறியீடுகள், படிமங்கள், புதிய உவமைகள் போன்ற கவிதைக்கூறுகளுடன் பாடியுள்ளன. ஆன்மீக உணர்வு, மனிதநேய உணர்வு போன்ற உணர்வுகளை எழுப்புகின்றன.இயற்கையின் எழில்நலம் பாடுகின்றன. யதார்த்த நிலையைப் படம்பிடிகின்றன. புதிய சிந்தனைகளைப் புதுமைப்பொலிவுடன் வரவேற்கின்றன. எளிய கவிதைகளாயும் அமைகின்றன.

சீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்

இயற்கை அழகை ஆராதிக்கும் சீனக்க விஞர்கள் இயற்கையை உருவகமாக,குறியீடாக, படிமமாக, உவமையாகக் கையாள்வர். 'கிரிசேந்திமம்' என்னும் கவிதை காய்சின் (Cai Xin) என்னும் கவிஞரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. டாங் ஹூவாங் ச்சாவ் என்பவர் கிரிசேந்திமம் பூக்களைப்பற்றிக் கூறிய வாசகங்கள் இக்கவிஞரின் கற்பனைக்கு விருந்தாகி இக்கவிதையை வடிக்கத் தூண்டியுள்ளது. மற்றப் பூக்களிலிருந்து வேறுபட்டு விளங்கும் கிரிசேந்திமமாகத் தன்னை உருவகித்துக் கொண்டு இக்கவிஞர் பாடியுள்ளார். கிரிசேந்திமத்தின் பெருமித வார்த்தைகள் உருவகம் மூலமாக அழகுற அமைகின்றன. சான்றாக ,

“நூறுகோடித் தங்கப் படைகளை வழிநடத்திச்செல்லக்கூடியவை”

“ஒன்பதாவது நிலவின் எட்டாவது நாள்”

என்னும் அடிகள் அமைகின்றன.

‘நன்ட்டா சீனக் கலை‘ என்னும் கவிதையை சுவா சீ லே என்னும் கவிஞர் எழுதியுள்ளார். சீனகலாசாரம்பற்றிய கவலையை எதிரொலிக்கும் இக்கவிதை அழகிய புதிய உவமைகளைக் கொண்டுள்ளது. நடுத்தரவயது என்பது “ நீர் பிரியும் மேடு போல” “பாறைகளையும் நீர்வீழ்ச்சிகளையும் கடந்து தியானிக்கும் ஏரி போல‘ என்பனவற்றைக் கூறலாம். இவை ஆழமான நயமான உவமைகள். கிரிசேந்திமம் பூக்கள் இங்குக் கலாசாரக் குறியீடாக விளங்குகின்றன.

சுவா ச்சிம் காங் (Chua Chim Kang) என்பவரின் கவிதை “கரடிகள் பனிக்கால உறக்கநிலையில் ஆழ்ந்த பிறகு” என்னும் தலைப்புக்கொண்டது. இது தத்துவப்பொருள் தாங்கிய கவிதை. கரடிகள், ஆழ்ந்த உறக்கநிலை, சிதையும் காடு, ஊற்றுக் கண்கள் ஆகிய சொற்கள் தத்துவக்குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.

டான் யிங் (Dan Ying) எழுதிய “அவா” என்னும் கவிதை நிறைவேறாக் கனவுகளுக்காக மறுபிறவி வரை காத்திருக்கும் மனநிலையையும், மறுபிறவி உண்டா இல்லையா என்னும் சந்தேகம் எழும் மனநிலையையும் சித்திரிக்கிறது. இக்கவிதை மறுபிறவிபற்றிய சீனர்களின் நம்பிக்கையை எதிரொலிக்கிறது.

ஃபெய்சின் (Fei Xin) “எப்படி ஏன்?” என்னும் தலைப்பில் எழுதியுள்ள கவிதை தத்துவவிசாரணையில் ஈடுபடுகிறது. பொதுவாக மனத்தைக் குரங்குக்கும் குதிரைக்கும் ஒப்பிடும் மரபைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் காணலாம். இந்த அடிப்படையில் இக்கவிதை மனக்குதிரை ஏற்படுத்தும் விளைவுகளையும் உணர்வுகளையும் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கிறது. கவிதையின் இறுதிப்பகுதி அடுக்குக் கேள்விகளால் அமைந்திருப்பது தனி அழகு தருகிறது. சிந்தனைக் கேள்விகள் வரிசையாக எழ மனக்குதிரையோ மிக வேகமாகச்செல்கிறது என உருவக அழகால் சிறக்கிறது இக்கவிதை.

ஹான் ச்சுவான் (Han Chuan) எழுதிய கிராமத்து வீட்டைப் பார்க்க வருதல் என்னும் கவிதை சீனாவிலிருந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இங்குக் குடியேறிய ஒருவர் மீண்டும் தன கிராமத்தை, வீட்டை, உறவினர்களைப் பார்க்கச் செல்லும்போது ஏற்படும் அனுபவங்களை விவரிக்கிறது. தன் பழைய நினைவுகளை அசைபோடும் வகையில் அமைந்த கவிதையாக (Nostalgic experience), பிறந்த மண்ணின் மீது ஒருவருக்கு உள்ள ஏக்கத்தைப் புலப்படுத்துவதாய் அமைகிறது. அதேவேளையில் எதிர்காலத் தலைமுறையினர் இத்தகைய தேடலில் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்னும் நடப்பியல் உண்மையையும் பதிவு செய்கிறது.

கோ ஹாக் ஹியாட் (Koh Hock Kiat) என்பவரின் கவிதையும் தேடல்பற்றியதுதான். ஆனால் இக்கவிதை இயற்கையை அணுஅணுவாக இரசிக்கும் தொனியில் அமைந்த தேடலாக அமைகிறது.

லியாங் சன்பாய் (Liang Sanbai) எழுதிய “ஒன்பதுமுறை” என்னும் கவிதை சீனமக்களின் நம்பிக்கைகளை எதிரொலிப்பதாய் உள்ளது. “பூனைக்கு மட்டுமே பத்துப் பிறப்புகள் ஒன்பது இறப்புகள் ” என்னும் அடிகள் மறுபிறவிக் கொள்கையைப் பேசுவனவாக அமைகின்றன. கவிஞனின் இறப்புகளுக்கும் பிறப்புகளுக்குமான காரணங்கள் அவருடைய விருப்புவெறுப்புகளைக்கூட மறைமுகமாகத் தெரிவிக்கின்றன.

“தொலைதூர அழைப்பு” என்னும் கவிதையை லியாங் வெர்ன் ஃபூக் (Liang Wern Fook) என்பவர் எழுதியுள்ளார். இக்கவிதை படிமங்களைக் கொண்டும் கடந்த கால நினைவுகளை அடிப்படையாய்க்கொண்டும் பாடப்பட்டது.

“எறும்புகள் இழுத்துச்சென்று சேர்க்கும்

காலத்தால் மறக்கப்பட்ட பொந்தில்”

“........................இரு வெண்நாரைகள்

சூரிய ஒளியில் அலைகளின் வெளிச்சத்திற்குள்

சிறகடிப்பதைப் பார்க்கிறேன்.”

என்னும் அடிகளில் படிமங்கள் சிறப்பாக அமைந்து கவிதைக்கு அழகு சேர்க்கின்றன. பிறந்த மண்ணை விட்டுவந்த ஏக்கம், அம்மாவின் நினைப்பு, அழைப்பு ,யாங்சி நதி ஆகியவற்றின் வழியே புலப்படுகிறது.

லியாங் யூயி (Liang Yue) என்பவர் எழுதிய கவிதை “நிலவொளியில் தனியே குடித்துக்கொண்டிருத்தல்” என்னும் தலைப்பைக் கொண்டது. பணவேட்கைமிக்க இன்றைய சமுதாயத்தை இக்கவிதை,

“ நிலவொளியும் நிழல்களும் கூட

அவசரம் அவசரமாகப் புகழுக்காகவும்

லாபங்களுக்காவும் அலைகின்றன”

என யதார்த்தமாய்ப் பாடுகிறது.. அழகிய உவமைகளும் உருவகங்களும் இக்கவிதையின் சிறப்பு அம்சங்கள்.

“பேராசைக்குக் கொள்ளிவைக்கப்படு வதைப்பார்த்து

நிலவொளியை முற்றுகையிட்டு வசீகரிக்கும் விளக்குகள்

நண்டுபோல் ஓரமாய் நகரும் நகரம்”

என வருணிக்கும் இக்கவிதை “தோற்றுப்போக அஞ்சும் இந்நகரத்தில்” ஒருவிதத் தனிமை மனிதனைச் சூழ்ந்துள்ளதையும் படம்பிடிக்கிறது.

லின் ஃபாங் (லிவீஸீ றிணீஸீரீ) என்பவர் எழுதிய ‘கழிவுக்குவியல்’ என்னும் கவிதை சீனர்களின் வழிபாட்டுமுறை, மதிப்பிழந்து வரும் முதியோர் நிலை, சிறுவர்களின் விளையாட்டு, பெண்களின் நிலை ஆகியவற்றைப் பின்னணியாய்க் கொண்ட தெருவைக் கழிவுக்குவியலாகக் காண்கிறது.இக்கவிதை,

“சந்திரமுறை மாதத்தில் ஐந்தாம் நாளிலும்

பதினைந்தாம் நாளிலும்

மும்முறை குனிந்து வணங்கவேண்டும்

அந்தியிலும் சந்தியிலும் ஊதுவத்தி கொளுத்தவேண்டும்”

எனச் சீனர்களின் பழக்கவழக்கங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

லியூ ஹன்ஷி (Liu Hanzhi) என்பவர் ‘பன்சாய் பிலாக்கணம்”என்னும் கவிதையை எழுதியுள்ளார். இடப்பெயர்ச்சி ஒரு வாழ்க்கையை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதை ‘பன்சாய்’(Bonsai) ஒரு பிலாக்கணமாகப் பாடுகிறது.“வசந்தத்தில் நானொரு வசீகரமான சிவப்புக் ‘குக்கூ’ செடியாக இருந்தேன்” பன்சாயின் கூற்றாக வரும் இவ்வடிகள் பழைய வாழ்வை நினைவூட்டுவன.

“இந்த மண்ணுக்கும் எனக்கும்

இந்த ஜென்மத்தில் விவாகரத்து”

என வரும் அடிகள் வேதனையை எதிரொலிக்கின்றன. மேலும் இக்கவிதை பன்சாயின் மூலமாகச் சமுதாயத்துக்குச் செய்தி ஒன்றையும் தருகிறது.

“இடப்பெயர்ச்சிக்காக

ஒரு வாழ்க்கையின் துடிப்புகள்

வேரோடு பறிக்கப்பட்டது

புதுவாழ்க்கையைப் பொறிக்கத்தான்”

பன்சாய் பிலாக்கணம் குறியீட்டாலும் சொல்லும் நேர்த்தியாலும் சிறக்கிறது.

‘மடல்’ என்னும் கவிதை லோ சுவீ கிம் (லிஷீஷ் ஷிஷ்மீமீ ரிவீனீ) என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இயற்கைக்கு மாறுபட்ட சூழலின் பின்னணியில் இயற்கையைப் பாடுகிறது. செத்துக்கிடக்கும் இரு மீன்கள் குறியீடுகளாய் அமைகின்றன. இக்கவிஞரின் கற்பனை வித்தியாசமானது. சூரியன் இல்லா வானம், ஓய்வெடுக்கும் பூமி, அலையற்ற மௌனமான கடல் என ஒவ்வொன்றையும் இல்பொருளாகக் கற்பனை செய்கிறார். இது கவிஞரின் கற்பனையில் சாத்தியமே!

முஷி என்பவர் எழுதிய ‘இலைவிசிறி’ என்னும் கவிதை சீனர்களின் மரபுச்சின்னத்தைப்பற்றியது.அது சிறிய இலை விசிறியாக இருந்தாலும் தூரத்துப் பழங்கதையை அதாவது முன்னோர்களின் பழங்கதையைக் கூறுவதாய்க் காட்டப்படுகிறது. வர்ணங்கள்போன அந்த விசிறி இறந்தகால முத்திரையாய் மட்டும் அமையவில்லை.

கவிதையின் உயிரோட்டமாக விளங்குகிறது கீழ்க்காணும் பகுதி.

"இம்மரபுச் சின்னத்தை எடுத்தேன்

ஏதோ என் மூதாதையர்

எச்சமிட்ட மரபுரிமை போல

உள்ளங்கையில் கரை புரண்டோடின

ஜீவக்கோடுகளும் இரத்தக் கோடுகளும்"

இக்கவிதை மரபுடைமைச்சின்னங்களை மதிக்கும் சீனர்களின் மனநிலையைத் தெளிவாகச் சித்திரிக்கிறது.

நான் ஷி (Nan Shi) என்பவர் பாப்லோ நெரூடோ என்னும் கவிஞனின் கவிதை அடிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு 'கதறல்' என்னும் கவிதையைப் பாடியுள்ளார். இக்கவிதை புதிய உவமைகளின் மூலம் தனிமைத்துயரைப் பாடுவனவாயும் பாடவேண்டிய, அழவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறு செய்ய இயலாமையையும் பாடுகின்றன. சாம்பல்நிற அணிலை ஒத்த ஒரு பறவை; இதயம் முழுவதும் உதிரி அம்புகள் துளைக்கப்படுதல்; கவிழ்க்கப்பட்ட கிண்ணமாய்க் காரிருள், மழைக்கால நதி போன்ற உவமைகள் நயமான உவமைகளாகக் கவிதைக்குச் செறிவைக் சேர்க்கின்றன.

'பற்பசை' என்னும் கவிதை புதுக்கற்பனை. இக்கவிதை பாங் ச்செங் லூயி (Pang Cheng Lui) என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. பற்பசை இவரது கண்ணுக்கு வெண்ணிறப்புழுவாகக் காட்சி தருகிறது. தனிமனித சுதந்திரத்தையும் அடக்குமுறையையும் பற்பசையையும் இணைத்துப் பார்க்கும் புதியபார்வை இக்கவிதையில் அகப்படுகிறது. 'ஜூடோ அடி ' ' எம்பயர் சதுக்கம்' ஆகியவை குறியீடுகளாக அமைகின்றன. கவிதை முடியும்போது .

"இருந்தும்

என் சிரசு

நள்ளிரவானால் போதும் நகர்ந்துவிடும்

நட்சத்திரங்களுடன் புதிதாய் உரச"

என முத்தாய்ப்பு வைத்தாற்போல முடிவது சிறப்பு.

'நீளக்கூந்தல் சிறப்பு" என்னும் கவிதை குவெக் யோங் சியு (Quek Yong Siu) என்னும் கவிஞரால் பாடப்பட்டுள்ளது. கவிஞனின் பாடுபொருள் எதுவாகவும் அமையலாம் என்பதற்கு அழகிய நீளக்கூந்தலின் சிறப்பைப் பாடும் இக்கவிதையே சான்றாகும். இக்கவிதை படிமக்காட்சியாக அழகிய நீளக்கூந்தலையும் அதற்கு உரிமையுடைய பெண்ணையும் நம் மனக்கண்முன் நிறுத்துகிறது. கூந்தலின் மென்மை, நிறம், அலையலையாய்ப் புரளும் அதன் போக்கு எனத் தொடங்கும் வருணனை அழகிய உவமைகள், அபாரமான உருவகங்கள் மூலமாக நயமான கவிதையாகவும் அமைகிறது.

"கருவட்டத்தின் அதிசயம் போல் ஆயிரம் வனம்போல்

ஆயிரம் சுகவுணர்வுகள் பத்தாயிரம் இனிய நோக்கங்கள்

அனைத்தும் இந்த

மூழ்கடிக்கும் கருஞ்சூழலில்

இன்பம் மீட்டும் முதுகில் பத்தாயிரம் இருட்டின் வேர்கள்

கோடை ராத்திரித் தாமரைக் குளமாய் மணம் வீசும்

ஓ! அழகின் குஞ்சங்கள்

கனவுகளின் நுண்ணிய இழை

அதிவேக மனத்துடிப்பின்

அமானுஷ்ய தரிசனம்"

என அமைந்த அடிகள் கூந்தலில் தொடங்கி அது புரளும் முதுகு வரை வருணிப்பதாக உள்ளன. வருணனை இத்துடன் நில்லாது இன்னும் தொடருமாயின் கேசாதிபாத வருணனையாக அமைந்திருக்கும்.

பெண்களுக்கு அழகைத் தருவது நீளக்கூந்தல் என்று தமிழர்களைப் போலவே சீனர்களும் கருதுவதை இக்கவிதை வழி அறியமுடிகிறது. ஒரே கவிதையில் நீண்ட அழகிய கூந்தலை விரிவாக வருணிக்கும் கவிஞரின் வருணனைத்திறம் மிகச்சிறப்பாக உள்ளது. தமிழ்க்கவிதைகளுள்ளும் தலைவியுடைய

கூந்தலின் மணம்பற்றிப் பாடும் குறுந்தொகைப் பாடலை இக்கவிதையோடு ஒருபுடை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். நீளக்கூந்தலின் சிறப்பை விவரிக்கும் இக்கவிதை சிறந்த கவிதை என்பதில் இருவேறு கருத்துகள் இருக்கமுடியாது.

தான் சுவி ஹியான் எழுதிய (ஜிணீஸீ ஷிஷீமீ பிவீணீஸீ) 'காந்தியைப் போற்றி' என்னும் கவிதையும் சிறந்த கவிதையாக அமைந்துள்ளது. எத்தனை நூற்றாண்டு சென்றாலும் காந்தியின் புகழுக்கு அழிவில்லை. உலகம் போற்றும் சான்றோர்களுள் ஒருவராகிய காந்தியைப் போற்றும் இக்கவிதை கவிஞரின் பரந்தமனம், கூரியபார்வை, கவித்துவம் எனப் பல சிறப்புக்கூறுகளைப் பிரதிபலிப்பதாய் அமைகிறது. 'ஒரு சிறு வெள்ளைப் பூ' என்னும் தொடர் மீண்டும் மீண்டும் கவிதை முழுமையும் இடம்பெறும்போது கவிதை பொருளாழம் பெற்று மெருகேறுகிறது. ஒரு சிறு வெள்ளைப்பூ என்னும் தொடர் குறியீடாக அமைந்து எளிமை, தூய்மை, உயர்பண்புகள்,உயர்ந்த ஒழுக்கம் ,சுறுசுறுப்பு, சுதேசியுணர்வு , பொறுமை, பகைவனுக்கு அருளும் நல்லுள்ளம்,பொதுநலம் கனிந்த தியாகம் எனப் பல உயர்பண்புகளை விளக்குவதாய் அமைகிறது. காந்தி இன மத தேச எல்லைகளைக் கடந்த தலைவர் என்ற அடிப்படையில் பாடுபொருளைக் கையாண்டுள்ள கவிஞர் தான் சுவி ஹியானும் உலகளாவிய பொதுமை நோக்குடையவர் என்பதை

"அவர் விட்டுச்சென்ற சொத்து

பார்வையை இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக்க

பொறுமை காக்க

பொறுமை காக்க இன்னும் பூத்துக்கொண்டிருக்க

வாடியே போகாது

ஒரு நேர்மையான மனத்தின் சிறு வெள்ளைப்பூ"

என முடியும் அடிகள் தெளிவாக்குகின்றன.

'பேருந்தில்' என்னும் கவிதை தோ லாம் ஹுவாட் (Toh Lam Huat) என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மனிதவாழ்க்கை உலகம் என்னும் பேருந்தில் சென்றுகொண்டிருப்பதைப் பாடும் இக்கவிதை மனிதவாழ்க்கையைத் தத்துவப்பார்வையின் அடிப்படையில் முன்வைக்கிறது. அறிமுகமற்றவர்களோடு பயணம் செய்யும் இந்த யாத்திரையின் விளக்கங்கள் வீணானவை என முடியும் இக்கவிதை பயணச்சீட்டை,

"காலையோ மாலையோ

இருப்பின் மதிப்பு

பயணச்சீட்டைப் போல

படாடோபம் இல்லாதது"

என இருப்பின் மதிப்போடு புதியகோணத்தில் இணைத்துப் பார்க்கிறது. எளிய உவமையாக இருப்பினும் இஃது அழகிய, ஆழமான உவமையும் ஆகும்.

"காதலுக்காக உயர்ந்த கோபுரத்தில் காத்திருத்தல்"என்னும் கவிதை தோங் நூங் சின் (Tong Noong Chn) என்பவர் எழுதியதாகும். காதலைப்பற்றிப் பாடும் இக்கவிதை,

"மதுபோதையில்

நீ நான் உயர்ந்த கோபுரம்

எழவோ பறக்கவோ முடியாத

வசந்த காலக் காட்டுவாத்து"

என உருவகத்தின் மூலம் நிறைவேறாக் காதலையும் காதலை நிறைவேற்றிக் கொள்ளாத காதலர்களையும் காட்டுகிறது. கிரிசேந்திமப் பூக்கள் சீனக் கவிதைகளில் குறியீடாக அமைவதுபோல வில்லோமர இலைகளும் குறியீடாக அமைகின்றன. இக்கவிதையும்

"இந்த ஈரமான உணர்வுகள்

கோபுரத்துக்கு வெளியே

ஆடும் வில்லோ மரங்களைச்

சந்தித்தாக வேண்டும்"

எனக் குறிப்பாக, எதிர்ப்புகளை உணர்த்துவதற்கு வில்லோ மரங்களைக் குறியீடாக்கியிருக்க வேண்டுமோ என்று எண்ணத் தூண்டுகிறது.

சீனப்பண்பாட்டில் சீனவிழாக்களில் சீன நம்பிக்கைகளில் ‘பேய்விழா’ குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு விழாவாகும். மறுபிறவி,முற்பிறப்பு சார்ந்த நம்பிக்கைகள் இவ்விழாவின் அடிப்படைகளில்இழையோடும். இக்கவிதையில் இடம்பெறும் உவமைகள் கணவன், மனைவி ஆகிய இருவருக்கும் இடையே தொடர்பில்லாத நிலையையும் பூர்வஜென்மத்தொடர்பால் முற்பிறப்பில் பிணைக்கப்பட்டதையும்,மறுபிறப்பில் பிறந்ததையும் முறையே,

“ஒரு பரியோ பசுவோ மேய்ப்போமே

அல்லது ஒன்றுசேரா எதையாவது

ஒரு புதர் ‘செர்ரி” செடியைப் போலவோ

ஒரு துணிமணி மாட்டும் சட்டம் போலவோ

அல்லது ஒரு திரையோ தட்டச்சுப் பொறியைப் போலவோ”

என அடுக்கு உவமைகளால் பேசுகிறது. இக்கவிதையை வெய் தோங் குயி (Wei Tong Que) எழுதியுள்ளார்.

‘உரு மாறும் கல்” என்னும் கவிதை வென் காய் (கீமீஸ் ரிணீவீ) என்பவரின் படைப்பு. இக்கவிதை ஒரு பொருளைப் பார்க்கும் பார்வை மனிதருக்கு மனிதர் வேறுபடும் என்ற உண்மையை ஒரு சிற்பியின் பார்வையாக இக்கவிதை கூறுகிறது.

சீனமொழி இலக்கிய ஆளுமைகளில் ஒருவர் வோங் யூன் வா (Wong Yoon Wah). இவர் பன்முகப் படைப்பாளி. “காலனித்துவ வாழ்க்கையில் சிறு பிராயத்து நினைவுகள்” என்னும் தலைப்பில் இவர் எழுதியுள்ள கவிதை கைதிகள் முகாம் சோதனைச்சாவடியில் நிகழ்ந்தவற்றை நினைவுகூரும் கவிதையாக அமைகிறது. இக்கவிதை வரலாற்றுச்சம்பவங்களின் பதிவாக உள்ளது. காலனித்துவ ஆதிக்கத்தின் கெடுபிடிகள் , சட்டதிட்டங்கள், பசி, பட்டினி ஆகியவற்றால் வாடிய மக்களின் நிலை, தொழிலாளிகள் கேவலமாக நடத்தப்ப்ட்ட நிலை ஆகியவற்றை இக்கவிதை படம்பிடிக்கிறது. மேலும் காலனித்துவ ஆதிக்கம் பற்றிய வெவ்வேறு பார்வைகள் இக்கவிதையில் பதிவாகியுள்ளன.

இக்கவிதையில் ‘நிழல்’ பல்வேறு பொருளை உணர்த்தும் குறியீடாக அமைவது தனிச்சிறப்பு. தொடக்கப்பள்ளி மாணவனின் பார்வையில் படும் நிழல், அடையாள அட்டை இல்லாத பாட்டாளி நிழல், பட்டினி கிடந்து சாகும் நிழல், வெயிலுக்கு மாறான இயற்கை நிழல், இராணுவவீரர்களாகிய நிழல் எனப் பல பொருள்களை உணர்த்துகிறது இக்குறியீடு.

இளந்தலைமுறை எப்போதுமே மாற்றத்தை விரும்புவது. இது சூசகமாகக் கவிதை யில் கீழ்க்காணும் வகையில் ஒலிக்கிறது.

“உணவுக்காகத் தேடியலையும்

புதிய தலைமுறைப் பிள்ளைகளைக்

குழப்பத்தோடு பார்த்தன”

“கடைசிக்கணக்கிடும் மணிச்சட்டம்” என்னும் கவிதையை வு மு (Wu Mu) என்பவர் எழுதியுள்ளார். கணக்கிடும் மணிச்சட்டம் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையே எழும் போராட்டத்தைச் சந்திப்பதை,

“போன சகாப்தத்தின் பொக்கிஷம்

நிகழ்கால விநோதம்

எதிர்காலத்தின் நிராகரிப்பு”

என உருவகங்களால் வருணிக்கிறார். கவிதை “முடிவிலே முடிவென்று ஒன்று இருந்தால் “ என முடிகிறது. இம்முடிவு மரபுகள் அழிந்துவிடுமா? என்னும் கேள்வியை நம்முள் எழுப்புகிறது.

“தொடக்கப்பள்ளி“ என்னும் கவிதையை வு யின் (Wu Yin) என்பவர் எழுதியுள்ளார். இக்கவிதையும் இளமை நினைவுகளை அசைபோடுதலின் விளைவாக எழுதப்பட்டதுதான். கவிஞரும் அவர் தந்தையும் படித்த பழைய தொடக்கப்பள்ளியில் சேர்வதற்கு இக்காலப்பிள்ளைகளுக்கு மனமில்லை போலும்! என ஒருவித ஏக்கத்தோடு தொடங்கும் கவிதை, பள்ளி வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட பலன்களை நினைவுபடுத்தி நிறைவோடு முடிகிறது.

சிங்கப்பூர்க் கிராமத்துச்சூழலில் இயங்கிய தொடக்கப்பள்ளி இக்காலப் பள்ளிகள்போலச் செங்கல் கொண்டு கட்டப்படவில்லை; மரத்தால் அமைக்கப்பட்டதே எனக் காட்டுவதன் மூலம் பழமையும் நவீனமும் முரண்படுவதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார்.

"மரம் வெட்டுதல்" என்னும் கவிதை சி குயிங் (Xie Qing) என்னும் கவிஞரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மின்சார ரம்பத்தால் மரம் வெட்டப்படுவதால் பறவைகளின் கீதம் அழிதல், மலர்க்கொத்துகளின் தற்கொலை, காகங்கள் நிற்க இடமின்றித் தவித்தல்,நிலவுக்குத் தொங்க இடமில்லா நிலை என இயற்கை பாழ்படுவதைப் பேசுகிறது. ஒரு நூற்றாண்டைத் தாங்கிய மரத்தை வெட்டுவதனால் அந்த இடத்தில் எஞ்சியிருப்பவன் நரை விழுந்த தோட்டக்காரன் மட்டுமே எனவும் அவனும் எப்போது வெட்டப்படுவான் என யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் கவிஞர் பாடியுள்ளது அங்கதம் நிறைந்தது.

"நூற்றாண்டுப் பிரதிபலிப்புகள்" என்னும் கவிதையை எழுதியவர் சி நியர் (ஙீவீமீ ழிவீமீகூ) என்னும் கவிஞர் ஆவார். சிங்கப்பூர் சிறந்த குடிநீர் வசதியைப்பெற அரும்பாடுபட்டவர் டான் கிம் செங். அவருடைய நினைவுச்சின்னமான டான் கிம் செங் நீரூற்று நின்றுபோயிருந்ததைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்த கவிஞர் இக்கவிதையை எழுதியுள்ளார். நீர் தந்தவர் பெயரால் அமைந்த நீரூற்று வறண்டுகிடக்கும் முரண்பாட்டைக் காட்டும் இக்கவிதை எழுதப்பட்ட நாள் அந்நீரூற்று கட்டிமுடிக்கப்பட்ட நூறாவது நாள் என்பது விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டும். சிங்கப்பூர்ப் பின்னணியில் உண்மைச்சம்பவத்தைப் பதிவு செய்யும் இக்கவிதை மிக முக்கியமான கவிதை. கவிஞரின் ஆத்மார்த்தமான கோபம் கீழ்க்காணும் அடிகளில் வெளிப்படுகிறது.

" கடற்காற்று காதலர்களின் தலைமுடியைக் கலைக்கிறது

மாற்றத்தின் சோகத்தைக் கடல்அலைகள் கலக்குகின்றன"

"சேகரித்தல்" என்னும் கவிதை ஸோ கான் (Zhou Can) என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மண்ணில் காணும் அழகிய மலர், வித்தியாசமான கிளிஞ்சல் ஆகியவற்றைச் சேகரிக்கும் கவிஞர் விண்ணில் காணும் பிரகாசமான விண்மீன்,வானவில்லின் உடைந்த பகுதி போன்ற கற்பனைப்பொருள்களையும் சேகரிக்கிறார். ஆனால் விரைந்தோடும் காலமோ மௌனமாகக் கவிஞனையே சேகரித்துவிட்டது என்று பாடுவதன் வழி காலத்தின் வரம்பற்ற ஆற்றலை உணர்த்தியுள்ளார்.

சீனமொழிக்கவிதைகள் கலாசாரக் குறியீடுகளைக் கொண்டவையாயும்,இயற்கை எழிலைப் போற்றுவனவாயும்,பழைய நினைவுகளை நினைவுகூர்வனவாயும், சீனதேசத்தின் மலை,ஆறு போன்றவற்றைப் பாடுவனவாயும், சிங்கபூரின் வரலாற்றுப் பின்னணியைக்காட்டுவனவாயும், கவித்துவம் கொண்டனவாயும் அமைகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்தில் இதழ்களின் பங்கு:

சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட 'சிங்கா" என்னும் இருமொழி இதழும், தி ஆர்ட்ஸ் என்னும் சஞ்சிகையும் அவ்வப்போது மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தேசிய நூலகத்தின் 'வாசிப்போம் சிங்கப்பூர்'

தேசிய நூலக வாரியம் பத்தாண்டுகளாக "வாசிப்போம் சிங்கப்பூர்" என்னும் இயக்கத்தை நடத்தியது. இந்த இயக்கத்தை ஒட்டி முன்னர்க் கூறப்பட்ட Cross Language Translation என்னும் அடிப்படையில் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் நடத்தப்படும் இந்த இயக்கத்தில் வெளியிடப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளும், கவிதைத் தொகுப்புகளும் கவனம் பெறத்தக்கன. 2013 ஆம் ஆண்டு வாசிப்பு இயக்கத்திற்காக இரண்டு மலாய்மொழிச் சிறுகதைகளை இக்கட்டுரையாளர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய வளர்ச்சியில் தமிழ்முரசின் பங்கு:

தமிழ்முரசின் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளை இருவகையாகப் பகுத்துப் பார்க்கலாம். அவையாவன மொழியாக்கக் கதைகள், மொழிபெயர்ப்புக்கதைகள் என்னும் இரு பிரிவின. மொழியாக்கக் கதைகளில் மூலக்கதையின் கரு, கட்டமைப்பு தவிர எஞ்சிய அனைத்தும் தமிழ்ச்சூழலுக்கு ஏற்ப அமையும். இரண்டாம் பிரிவில் மொழியைத்தவிர எஞ்சியவை அனைத்தும் மூலக் கதையாகவே அமையும்.

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய வரலாற்றைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது 1940 களிலேயே தமிழ்முரசு மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளுக்குக் கணிசமாக இடந்தந்து வெளியிட்டுள்ளது. தமிழக எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை வெளியிட்டுள்ளதோடு அக்காலத்தில் தமிழகத்தில் வெளியான மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டது. உதாரணத்துக்கு ஹரீந்திரநாத் சட்டோபாத்யாயரின் 'அந்திவிளக்கு' என்னும் கதையைக் கூறலாம். நாற்பதுகளில் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள் வெளியிடப்பட்டதைப் போன்று ஐம்பதுகளிலும் மொழிபெயர்ப்புக்கதைகளை வெளியிட்டது தமிழ்முரசின் பொதுவான போக்காக இருந்தது. சரஸ்ரீ என்பவர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய ஒரு கதையினை 'மனப்பொருத்தம்' என்னும் தலைப்பில் மொழியாக்கம் செய்ததை 29.01.1950 அன்று தமிழ்முரசு வெளியிட்டது. தமிழ்முரசில் பணியாற்றத் தொடங்கிய சில மாதங்களுக்குள்ளேயே மாப்பசான் எழுதிய கதையின் தமிழாக்கம் வை.திருநாவுக்கரசின் கைவண்ணத்தில் 'சாவின் தழுவல்" என்னும் பெயரில் 01.07.1951 பிரசுரமாகியது.

ஷேக்ஸ்பியரின் வெனிஸ் வணிகன் என்னும் நாடகத்தின் தழுவல் எம்.ராமன் என்பவரால் 'பணம்' என்னும் பெயரில் 23.03.1953 அன்று வெளியிடப்பட்டது. மொழியாக்கக்கதை என்னும் அடிப்படையில் மெ.சிதம்பரம் என்பவர் தாகூரின் கதையை மொழியாக்கம் செய்து 'பிச்சைக்காரி' என்னும் தலைப்பில் 19.02.1956 அன்று வெளியிட்டார். ஆங்கிலத்தில் டாக்டர் லின் யூ டாங் எழுதி அழியாப் புகழ்பெற்ற சீனச்சிறுகதையை பி.பி.காந்தம் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இக்கதை பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் கதையாகும். பின்னர் இக்கதை 'மரகதத்தெய்வம்' என்னும் பெயரில் குறுநாவல் எனத் தலைப்பிட்டு 1991 இல் அலையோசை இதழுடன் இலவச இணைப்பாக வெளிவந்தது. இவர் மற்றொரு சீனச்சிறுகதையையும் மொழிபெயர்த்து 'கற்பின்பரிசு' என்னும் பெயரில் 03.01.1960 அன்று தமிழ்முரசில் வெளியிட்டார்.

வானொலியின் பங்கு

'சுவாரா சிங்கப்பூரா' என்னும் பகுதி 1961 இல் தொடங்கப்பட்ட போது அதன் இந்தியப் பகுதிக்காக ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஒதெல்லோ', 'மெக்பெத்' என்னும் இரு நாடகங்களை பி.கிருஷ்ணன் என்னும் புதுமைதாசன் மொழியாக்கம் செய்தார். இவற்றுள் 'மெக்பெத் ' 1996 இல் நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது. இவரே உலகத்துச் சிறந்த சிறுகதைகளைத் தேர்வுசெய்து தமிழில் நாடக வடிவமாக்கினார். இந்நாடகத் தொடர் 'உலகப் பெருங்கதைகள்' என்னும் நிகழ்ச்சியாக 03.03.1966 முதல் 26.08.1966 வரை 26 வாரங்கள் ஒலியேறியது. இந்நாடகத்தொடர் மீண்டும் 1977 இல் ஒலியேறியது. 52 வாரங்களுக்கு ஒலியேற்றப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சிக்காக முப்பதுக்கும் மிகுதியான நாடகங்களைப் புதிதாக எழுதினார் புதுமைதாசன். உலகப் புகழ்பெற்ற இலக்கிய மேதைகள் படைத்த சிறுகதைகளின் நாடக வடிவமாகிய 'சருகு' என்னும் நூல் புதுமைதாசனின் மொழியாக்கப்பணியின் அருமைபெருமையை அறிவிப்பதாகும். இவரது 'விலங்குப்பண்ணை' அற்புதமான மொழிப்புலமையை வெளிக்காட்டுவதாகும். வானொலியில் பணியாற்றிய புதுமைதாசனின் ஆங்கிலப்புலமையும் தமிழ்ப்புலமையும் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் படைப்பிலக்கியவாதியாக மட்டுமின்றி மொழியாக்கப் படைப்பாளியாகிய நிரந்தரமான இடத்தைப் பெற்றுத்தரும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

சிங்கப்பூர்த் துறைமுக ஆணையத்தில் பணியாற்றிய சே.வெ.சண்முகம் ஒரு சில மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களைப் படைத்துள்ளார். இவர் ஆங்கிலம் கற்றவர் அல்லர்.இருப்பினும்இவர் பிறர்மொழிபெயர்த்த நூல்களை நாடகவடிவமாக்கி வானொலியில் வழங்கியவர். செ.ப.பன்னீர்செல்வம் அவ்வப்போது ஆங்கிலச் சிறுகதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர். இவரது ஓரிரு மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள் யுகமாயினி இதழில் வெளிவந்துள்ளன.

தனிநபர் முயற்சிகள்

சிங்கப்பூரிலேயே பிறந்து வளர்ந்த இளங்கோவன் என்னும் பன்முகப் படைப்பாளி சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய உலகின் தனிச்சொத்து (An Asset) என வருணிக்கத்தக்கவர். இவர் ஆங்கிலம், தமிழ் ,மலாய் என்னும் மும்மொழிப்புலமையர். செக்குமாட்டுப்போக்கில் படைக்கப்படும் தமிழ்ச் சிறுகதை,நாடகம்,கவிதை ஆகிய வடிவங்களுக்கு மத்தியில் உலகளாவிய சிந்தனையும், பன்முகப் பரிமாணமும், புதுமையும், அதிர்ச்சியும் விரவிய படைப்புகளை உருவாக்கும் திறமையர். மொழியாக்க நிபுணர் என்னும் அடிப்படையில் சாதாரணக் கவிதைகளுக்குக் கூட அபரிமிதமான கவித்துவப் பண்புகளைக் கொடுப்பவர்.

இவரது சொந்தப்படைப்புகளைத் தவிரப் பிறரது கவிதைகளை மொழியாக்கம் செய்தவர். தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அஞ்சும் ‘சிம்மசொப்பனமாக ’ விளங்கும் இவர் தமிழ்த்துறையைவிட்டு முற்றிலும் ஆங்கில இலக்கிய உலகில் இயங்குகிறார். இவரது மொழியாக்கத் திறமைக்குத் தேசியக் கலைகள் மன்ற வெளியீடுகளும், சிங்கப்பூர் தேசியப் பல்கலைக் கழகத்தின் சில வெளியீடுகளும் சான்று பகரும். இவரது தமிழ்க்கவிதைகள் பல Transcreations என்னும் பெயரில் நூலுருப்பெற்றுள்ளன. மலேசியாவின் வல்லினம் என்னும் இணைய இதழில் பன்னாட்டுக்கவிதைகளை மொழியாக்கம் செய்துள்ள இளங்கோவனின் படைப்புகள் தவறாமல் பிரசுரம் ஆகியுள்ளன.

க.து.மு.இக்பாலின் கவிதைத்தொகுப்பு வானம்பாடிக் கவிஞரான முனைவர் பாலசந்திரன் அவர்களின் (அமரர்) மொழிபெயர்ப்பில் ணிஸ்மீஸீவீஸீரீ Number and other poems என்னும் பெயரில் நூலுருப்பெற்றுள்ளது.இவரைப்போல திருவேங்கடம் என்னும் கவிஞரும் தனது நூலை இளங்கோவன் மூலமாக மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆங்கிலவழி மொழிபெயர்ப்புகள் ஒருபுறம் நிகழச் சீனமொழியிலிருந்து தமிழ்மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்படும் போக்கும் இங்கு நிலவுகிறது. தமிழகத்தில் பாரதி, த.நா.குமாரசாமி, பன்மொழிப்புலவர் கா.அப்பாதுரையார் போன்றோர் சீனமொழிப் படைப்புகளைத் தமிழ்ப்படுத்தி உள்ளனர். சிங்கப்பூரில் சீனமொழிப் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதில் காலந்தோறும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. தமிழில் சீனமொழி இலக்கியங்களை ஆங்கிலமொழியின் ஊடாகத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தவர்களில் பி.பி.காந்தம் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

ஜெயந்தி சங்கர் சீனமொழி இலக்கியங்களை ஆங்கிலமொழியின் மூலமாகத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து வருகிறார். இவர் சீன மக்களின் கலாசாரம் குறித்த கட்டுரை நூலகள் பலவற்றை மொழிபெயர்த்துள்ளார். சீனத்துச்சிறுகதைகள், கவிதைகள் ,சிறுவர் படைப்புகள் எனப்பல வகைகளிலும் மொழிபெயர்ப்புப் பணியைத் தொடர்கிறார். இவர் மொழிபெயர்ப்புப் பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் வென்றுள்ளார். இவருடைய மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் விரிக்கின் பெருகும். சான்றுக்குச சில நூல்களை குறிப்பிடலாம். மிதந்திடும் சுய பிரதிமைகள்,என் தாத்தாவுக்கு ஒரு தூண்டில் கழி, இறந்தவளுக்குத் திருமணம் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

முடிவுரை

மலேசியாவின் தேவான் பஹாசா டான் புஸ்தாகா என்னும் அமைப்பு போன்றும் நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் ஒப் இந்தியா என்னும் அமைப்பு போன்றும் சிங்கப்பூரிலும் மொழிபெயர்ப்புக்காக ஓர் அமைப்பு நிறுவப்படவேண்டும்; இலக்கியத்

தகுதி மிக்க மொழிபெயர்ப்பாளர்களை நியமித்து மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்களை வளர்க்கவேண்டும் என்னும் பரிந்துரை 2009 இல் அனைத்துலக எழுத்தாளர் விழாவின்பொது முன்மொழியப்பட்டது. குறிப்பாக ஆசியான் அமைப்பு நாடுகளின் இலக்கியப் பரிமாற்றத்தைக் கருத்தில்கொண்டு அப்பரிந்துரை முன்மொழியப்பட்டது. ஆனால் சில நிறுவனங்கள் வணிகநோக்கில் செயல்படுவதால் இலக்கியத்தரம் மிக்க மொழிபெயர்ப்புகள் உருவாகுமா? என்னும் ஏக்கமும் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் உள்ளது. இருமொழிப்புலமை என்ற சொல்லுக்கே அவசியம் இல்லாமல் இருமொழிகளையும் சரிவரத் தெரியாதவர்கள் மொழிபெயர்ப்பில் இறங்கும் அவலநிலை மாறவேண்டும்.

References

Anne Pakir, (Ed). (1990). Voices of Singapore- Multilingual Poetry and Prose, *Asian Survey*. (Vol.34). California: University of California Press.

Bharathiyar. (1986). *Bharathiyar Kavithaigal*. Chennai: Bharati Patippakam

Edwin Thumboo, (Ed). (1985). *Poetry of Singapore*. Singapore: ASEAN Committee on Culture and Information.

Edwin Thumboo, (Ed). (1990). *The Fiction of Singapore*. Singapore: UniPress, Centre for the Arts, National University of Singapore.

Edwin Thumboo, (Ed). (2009). *Fifty on 50*. Singapore: Ethos.

Edwin Thumboo, et.al. (1995). *Journeys: Words, Home and Nation*. Singapore: UniPress, Centre for the Arts, National University of Singapore.

Edwin Thumboo, et.al. (1985). The Poetry of Singapore. Singapore: ASEAN Committee on Culture and Information

George Fernandez, (Ed). (1983). *Stories from Singapore: Twenty-four Short Stories by Eighteen Authors*. Singapore: Society of Singapore Writers.

Kirpal Singh. (2000). *Rhythms: A Singaporean Millennial Anthology of Poetry*. Singapore: National Arts Council. (Trans: Hadijah Rahmat, Masuri SN, Chua Chee Lay, Peng Chen Lui, KTM Iqbql, M S Shri Lakshmi, Lee Tzu Peng,Alvin Pong).

Bolt, R. (2012). *The Art of Translation*. London: Oberon Books

Robbie, B.H Goh (1998). *Memories and Desires, A poetic history of Singapore*. Singapore: UniPress, Centre for the Arts, National University of Singapore. (Trans: Chitra Sankaran, Shurifah Muznah Syed Omar, Robin Loon).

Robert Yeo, (Ed). (1991). *Modern Asean Plays Singapore*. Singapore: Ministry of Information and the Arts.

Rythms. (2000). Singapore: Thesiya kalaigal Mandra Veliyidu.

Sri Laxmi, M.,S. (2009). *Singappuril Mozhipeyarpu Ilakiyam*. Article written for Semmozhi Maanadu (unpublished).